

Stanovisko VV Českého olympijského výboru, projednané a schválené na zasedání VV ČOV dne 6.12.2022, k návrhu poslanců Karla Haase a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk 270/5).

1. Navrhovaná změna

Dle bodu A.25. sněmovního stisku 270/5 se v části první čl. I za dosavadní novelizační bod 3 vkládá nový novelizační bod 5, který zní: „x) Za § 3f se vkládá nový § 3g, který včetně nadpisu zní:

„§ 3g

Národní rozhodčí soud pro sport

(1) Agentura zřizuje Národní rozhodčí soud pro sport (dále jen „Soud“). Sídlem Soudu je sídlo Agentury. Soud vykonává svěřené úkoly nezávisle na Agentuře a není vázán pokyny Agentury.

(2) Do pravomoci Soudu náleží rozhodování sporů v souvislosti s dopingem, jakož i sporů ve věcech disciplinárních deliktů sportovců anebo členů sportovních organizací. Podrobnosti stanoví statut Soudu (dále jen „Statut“).

2. Nepřípustné označení národního odvolacího orgánu ve věcech dopingů

Dle navrhovaného ustanovení § 3g odst. 2 do pravomoci soudu náleží **rozhodování sporů v souvislosti s dopingem, jakož i sporů ve věcech disciplinárních deliktů sportovců anebo členů sportovních organizací.** Pravomoc Soudu ve věcech dopingů vychází údajně ze Směrnice pro kontrolu a postih dopingů ve sportu v ČR účinné od 1. 9. 2022 (dále jen „Směrnice“). Světový antidopingový Kodex a Směrnice pro kontrolu a postih dopingů však zcela logicky tuto pravomoc nezakládá v jakýchkoliv disciplinárních řízeních mimo dopingové kauzy. Navrhovatelé v rozporu s občanským zákoníkem, Olympijskou chartou a Rezolucí Valného shromáždění OSN z roku 2014 o autonomii sportu, tuto „pravomoc“ začlenili do gesce tohoto rádobý soudu, což je v zásadním rozporu nejenom s výše uvedenými normami, ale i ústavními principy ČR. Navrhovatelé navíc zvolili velmi nekompetentní název pro národní odvolací orgán ve věcech dopingů, který však z pohledu české legislativy žádným soudem vůbec není. Konečně i sám navrhovatel v ustanovení § 3g odst. 6 sděluje, čím řízení před Soudem není, aniž by sdělil, čím je:

„Řízení konané před Soudem není rozhodčím řízením ve smyslu zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů. Soud současně není stálým rozhodčím soudem ve smyslu § 13 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a řízení před orgány Soudu nemá povahu rozhodování rozhodčí komise spolku.“

Užití termínu „Soud“ pro „národní“ odvolací orgán ve sportu, je v právním řádu nepřípustné, neboť je v rozporu se zásadou jednoznačnosti a srozumitelnosti právní úpravy.

3. Nedostatek pravomoci a kompetencí Národního rozhodčího soudu pro sport ve věcech disciplinárních provinění

Navrhovaná pravomoc Soudu rozhodovat ve věcech disciplinárních provinění členů sportovních organizací (spolků) je ve zjevném rozporu s Ústavou České republiky a Listinou základních práv a svobod. Dle ustanovení § 265 o.z. rozhoduje sporné záležitosti náležející do spolkové samosprávy v rozsahu určeném stanovami příslušné komise spolku. Konečně dle nálezu Ústavního soudu I. ÚS 90/06 platí: „**Právní úprava práva na svobodné sdružování je založena na principu odloučenosti od státu, na principu členské samosprávy, do níž stát nesmí nijak zasahovat, neboť mu to zakazuje ústavní princip odluky soukromoprávních korporací spolkového práva od státu, a též na principu práva člena na soudní ochranu proti rozhodnutí orgánu společnosti, které je v rozporu se zákonem nebo stanovami, příp. jiným vnitřním předpisem.**“ Z hlediska mezinárodních sportovních organizací, je předmětný zásah do autonomie sportovních spolků zcela neakceptovatelný a český sport se tak vystavuje reálným sankcím.

Absurdita a nekoncepčnost navrhované změny tkví i ve skutečnosti, že Agentura má zřizovat Soud s pravomocí v oblasti, která je zcela mimo působnost Agentury. Agentura je podle ustanovení § 2 zákona č. 2/1969 Sb. jiným ústředním orgánem. Působnost agentury je vymezena v ustanovení § 3d zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu. Dle ustanovení § 3d odstavce 4 zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu platí: „*Agentura spolupracuje se sportovními organizacemi při respektování jejich autonomie.*“

Navrhovaná změna zákona je vnitřně nekonzistentní a je ve zjevném rozporu s právními předpisy vyšší právní síly a s nálezy Ústavního soudu. Navíc navrhovaný model disciplinárního řízení ve sportu, je právně, procesně, technicky i organizačně nerealizovatelný.

4. Závěr

Návrh na změnu zákona je předkládán jako návrh poslanecký a nenaplnuje základní požadavky na tvorbu právních předpisů obsažené v legislativních pravidlech vlády. **V předloženém návrhu zcela absentuje zhodnocení nezbytnosti rozšíření právní regulace i na disciplinární provinění sportovců anebo členů sportovních organizací, návrh není v souladu s právními předpisy vyšší právní síly a s nálezy Ústavního soudu, návrh není koncipován přehledně a formulován jednoznačně, srozumitelně, jazykově a stylisticky bezvadně.**

S ohledem na výše uvedené doporučujeme návrh poslanců Karla Haase a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk 270/5 – bod. A25) zamítnout.